

ژورنال

شماره ۷۱۷

۲۹ آوریل ۲۰۲۴ - ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۳ سردبیر این شماره: کیوان جاوید

در این شماره ژورنال

با توماج از اهواز تا تورنتو

کیوان جاوید

خانه‌های امن در جامعه ای ناامن!

آذر پویا

توماج: "یاد آر که مرگ نسیانم"

یاشار سهندی

غزه و اعتراضات دانشجویی در آمریکا

محسن ابراهیمی

اعتراض و اعتصاب عمومی در روز ۱۲ اردیبهشت

اطلاعیه حزب کمونیست کارگری

با توماج از اهواز تا تورنتو

کیوان جاوید

همزمان با برگزاری تجمع‌های اعتراضی ایرانیان در شهرهای مختلف جهان و اعتراض به صدور حکم اعدام توماج صالحی، بازنشستگان سازمان تأمین اجتماعی اهواز در اعتراض خیابانی خود، علیه صدور حکم اعدام توماج شعار دادند: "توماج یه ملته، ملت رو آزاد کنید."

یکی از شهرهای جهان که در دفاع از جان و آزادی توماج، این "پسر جهان" خوش درخشید و قلب‌های فراوانی را در ایران و جهان شاد کرد، شهر تورنتو در کانادا بود. یکی از شرکت‌کنندگان

که به تازگی از ایران برای دیدار با فرزندش به تورنتو سفر کرده است می گوید. ”نگران بودیم که بارندگی مانع از حضور گسترده مردم شود. اما با رسیدن به محل تظاهرات غرق در تعجب و شادی و مسرت شدیم. ما که در هیچ تظاهرات این چینی شرکت نکرده بودیم و حسرت به دلمان مانده بود، در این روز نیرو گرفتیم و غرق شادی شدیم. جمعیتی بزرگ (گفته می شود هشت هزار نفر) با شعارهای انقلابی و تند علیه جمهوری اسلامی و برای آزادی توماج. جمعیت را به وجد آورده بود.“

همین شاهد می گوید: ”خیلی دوست داشتم چند خطی بنویسم و از درد ورنج خودم در شرایطی

که برادرم در دهه شصت در زندان جمهوری اسلامی زیر شکنجه بود و هر روز مقامات امنیتی به ما خبر می‌دادند که اعدامش می‌کنیم، بگوییم. اما سخنرانی برایم دشوار بود، اما بابک یزدی سنگ تمام گذاشت و با بلندگویی که در دست داشت منبع شور و هیجان برای همه بود.

از خوزستان تا ده‌ها کشور و نزدیک به صد شهر جهان. توماج در حلقه محبت و حمایت میلیونی قرار گرفت. نه فقط با تظاهرات خیابانی بلکه با نوشتن و اظهار نظر کردن و تومار جمع کردن و در مدیای شخصی نوشتن، توماج یک‌بار دیگر به قلب‌های مردم آماده انقلاب راه یافت و جمهوری اسلامی با دو چشم از حدقه بیرون زده‌اش دید که

باد کاشت؛ اما توفان درو کرد. اتحاد مردم برای
سرنگونی جمهوری اسلامی منبع نیروی عظیمی
است که منجر به "معجزه" انقلاب می‌شود.

دوشنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۳

۲۹ آوریل ۲۰۲۴

خانه‌های امن در جامعه ای ناامن!

آذر پویا

سازمان بهزیستی "پناهگاه زنان خشونت‌دیده" در ارومیه را تعطیل کرد. این تیتراژ خبر دردناکی است که روزنامه شرق روز گذشته اعلام کرده است.

فاطمه باباخانی، مدیر مرکز حمایت از زنان و دختران خشونت‌دیده "مهر شمس آفرید" در حساب ایکس خود نوشت: "پناهگاه کوچک برای زنان خشونت‌دیده، پناهگاه عزیزتر از جانمان خانه امن غیر دولتی "مهر شمس آفرید" با بدترین شکل ممکن تعطیل شد."

خشونتِ نه تنها خانگی بلکه خشونت قانونی علیه زنان و کودکان هر روزه بطور آشکار در کوچه و خیابان اعمال میشود. روزانه شاهد اخبار و کلیپهائی هستیم که اوباشان حکومتی چگونه زنان را کشان کشان به داخل ون های دولتی میاندازند و برای اینکار از هیچگونه اعمال وحشیانه از باتوم و لگد تا تجاوزهای جنسیتی ابا ندارند. در چنین شرایطی ایجاد خانه های امن برای زنانی که در منزل توسط همسر، پدر، برادر و بطور کلی افراد مذکر خانواده مورد خشونت قرار میگیرند نه تنها معنا و مفهومی ندارد بلکه امری دست نیافتی بنظر میرسد.

در حکومتی که ”زن کشی“ تحت نام قتلهای ناموسی برای حفظ آبروی خانواده جرم محسوب نمیشود و

قاتل با کمال خونسردی سربریده را بدست گرفته در خیابانهای شهر «میزان غیرت و مردانگیش» را به رخ دیگران میکشد؛ در کشوری که پدر شبانه با تبر به سراغ دختر ۱۴ ساله اش میرود و فردای آنروز با خیال راحت خود را به کلانتری محل معرفی میکند، در جائیکه شهردار سابق پایتخت بعد از قتل همسرش، مورد لطف و مرحمت ماموران کلانتری قرار میگیرد و هزاران نمونه مشابه، انتظار داشتن خانه های امن برای حمایت از زنان و کودکان بی سرپناه شاید رویائی شیرین اما دست نیافتی بنظر بیاید.

قربانیان خشونت در ایران کم نیستند؛ اینرا میشود از آمار "قتلهای ناموسی"، خود کشیها و ... متوجه

شد. در قوانین بسیاری از کشورها قربانیان خشونت تحت حمایت قانونی قرار گرفته و خشونت خانگی جرم‌انگاری شده است. تا هر زمان و تا هر نوع ستمی علیه زنان وجود دارد خصوصاً در کشوری مثل ایران که مردسالاری در پناه قوانین متحجر اسلامی جان و زندگی زنان را تهدید می‌کند، بستن هر کدام از این خانه‌ها یعنی قتل و شکنجه تعداد بیشتری از زنان. به هر طریق ممکن باید از موسسین چنین اماکنی حمایت کرده و اجازه نداد خانه‌های امن، این جان‌پناه قربانیان خشونت از جامعه جمع شوند.

دوشنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۳

۲۹ آوریل ۲۰۲۴

توماج: "یاد آر که مرگ نسیانم"

یاشار سهندی

یک نکبتی به اسم "محسن افشانی" که در باتلاق جمهوری اسلامی رشد کرده و هنرپیشگی اش در خدمت پلشتی حاکم است، اطمینان داده که توماج اعدام می شود! می گوید: "مملکت قانون داره، کف خیابان جای اعتراض نیست!" اکبر گنجی که دیگر حنايش رنگ ندارد اما نبضش هنوز با جمهوری اسلامی می زند اطمینان داده که توماج اعدام نخواهد شد. از مریدش، خمینی نقل کرده "هر چیزی که موجب وهن اسلام است قطعاً حرام است" و گله کرده چرا یک "قاضی نابخرد" هزینه روی دست جمهوری اسلامی گذاشته که فردای لغو حکم اعدام توماج

صالحی "خارجی‌ها و مخالفان جمهوری اسلامی ادعا خواهند کرد که در اثر فشار ما بود" و تأکید کردند "آبروی نداشته جمهوری اسلامی رفت، بالغو قطعی این حکم هم نظام صاحب آبرو نخواهد شد و اکثریت مردم به آن اعتماد نخواهند کرد". این دو، دوروی سکه حکومت جنایت‌کار اسلامی هستند. هر دو اعتماد خود به جنایتکاران حاکم را به حساب مردم می‌نویسند. کوتوله‌هایی که یکی مورد غضب نظام واقع شده و دیگری در آن می‌چرد.

توماج ترانه "بازمانده آبان" را خواند که خیلی چیزها فراموش نشود، و ما مجبوریم خیلی چیزها را به فراموشی نسپاریم. جرم بزرگ او همین بود که نخواست نکبتی که در این ۴۵ ساله بر سر ما مردم

فروریخته شده فراموش شود و یادآور شد "من
خروش یه خشمم، غیظم، ریزش یه سدم، سیلم / از
درون یه رنگم، طفلم، لطیف مثل مرگم، شعرم".

روزگاری فروغ چنین سرود: "تنها صداست که
می ماند." و صدا وقتی ماندگار می شود که پژواکی
یابد و بیش از آن این صدا بخواهد یک چیزهای
را مدام تو گوش ما، همه فریاد کند: "تابش ناگزیر
نورم، رویش ناگزیر بذر".

توماج صدایش ماندگار است، چون مرگ نسیان
را فریاد کرد و از رویش ناگزیر جوانه ها گفت. این
صدا پژواک یافت؛ چون مردمی عزم کرده اند که
زیباترین انقلاب جهان، انقلاب زنانه را به سرانجام

خود برسانند که شعارش زندگی و آزادی است.

حکومت درمانده با صدور حکم اعدام توماج می‌خواهد ثابت کند هنوز در بر پاشنه جنایت و تباهی می‌چرخد. ولی هر قدمی برمی‌دارد بر ضد خودش تبدیل می‌شود. پایان داستان آن گونه نیست که اکبر گنجی و آن دیگری که در خدمت نظام پلشت اسلامی هستند می‌گویند، بلکه پایان داستان را توماج‌ها، "یکی از هزاران" به شیرینی خواهند نوشت وقتی مردمی مصمم شده اند تا بر این بساط تباهی حاکم نقطه پایانی بگذارند.

دوشنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۳

۲۹ آوریل ۲۰۲۴

غزه و اعتراضات دانشجویی در آمریکا

محسن ابراهیمی

دانشگاه‌های آمریکا در هفته‌های اخیر به میدان اعتراضات وسیع دانشجویان با خواست پایان نسل کشی ارتش اسرائیل در نوار غزه تبدیل شده است. اعتراض به جنایات دولت اسرائیل در غزه به حق است و باید از آن دفاع کرد. اما در متن اعتراضات دانشجویان، اتفاقات دیگری رخ می‌دهد که باید تصویر روشنی از آنها داشته باشیم.

از یک طرف جریان دست راستی حاکم در اسرائیل و از طرف دیگر جریانات اسلامی ضد یهود به هر شکل ممکن سعی می‌کنند از فضای اعتراضی جاری در دانشگاه‌های آمریکا، برای پیشبرد اهداف فاشیستی

و مذهبی‌شان استفاده کنند. از یک طرف، بنیامین نتانیاهو، اعتراضات دانشجویان را با "یهودی‌ستیزی در دهه ۳۰ میلادی در دانشگاه‌های آلمان" مقایسه می‌کند؛ سیاستمداران دست راستی در هیئت حاکمه آمریکا و رسانه‌های دست راستی مثل فاکس نیوز، یک جنگ صلیبی به نفع نتانیاهو و علیه هر نیرویی که خواهان پایان دادن به نسل‌کشی در غزه و راه حل دو دولت مستقل و زندگی صلح‌آمیز میان همه مردم در اسرائیل و فلسطین هستند راه می‌اندازند و در چنین فضایی تعدادی دانشجوی معترض به اتهام یهودستیزی دستگیر می‌شوند و از طرف دیگر، مثل همیشه مرتجعین اسلامی تلاش می‌کنند در متن چنین اعتراضاتی برای تحرک ضد یهودی میدان پیدا کنند؛ طوری که حتی دستگاه تبلیغاتی حکومت اسلامی هم تلاش می‌کند این

اعتراضات را در جهت سیاست‌های یهودی‌ستیزانه
و ارتجاعی نظام اسلامی بالا بکشد و حتی بی‌شرمانه
برای آزاد بیان دانشجویان در آمریکا اشک تمساح
بریزد!

باید حساب دانشجویان معترض که خواهان
پایان دادن به نسل‌کشی در غزه و زندگی صلح‌آمیز
در چهارچوب دو دولت اسرائیل و فلسطین هستند
را از دار و دسته‌های اسلامی جدا کرد که سعی
می‌کنند به چنین اعتراضات دانشجویی رنگ و
بوی ضد یهودی بدهند. باید مخصوصاً به حکام
اسلامی اعلام کرد که دنیا از پرونده خون‌آلودشان
علیه آزادی بیان و مردم معترض در ایران آگاه
است و وضعیتشان خراب‌تر از آن است که حتی
سعی کنند قیافه مدافع آزادی بیان در آمریکا را به

خود بگیرند. باید در کنار محکوم کردن قاطعانه نسل‌کشی دولت اسرائیل در غزه، در کنار حمایت قاطع از دو دولت مستقل در کنار هم هر منفذی برای سوءاستفاده سیاسی سران فاشیست اسلامی در ایران به نام همدردی با مردم غزه را ببندیم. توحش حماس در هفت اکتبر علیه شهروندان اسرائیل با حمایت جمهوری اسلامی نشان داد که حکومت اسلامی خود یک عامل اصلی فراهم کردن زمینه برای تداوم اعمال جنایتکارانه دولت اسرائیل علیه مردم غزه است.

دوشنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۳

۲۹ آوریل ۲۰۲۴

فراخوان به اعتراض و اعتصاب عمومی

در روز ۱۲ اردیبهشت

حزب کمونیست کارگری ایران

”شبهه زن زندگی آزادی“ در اعتراض به احکام اعدام، جنگ علیه زنان و فقر و فلاکت فراخوان اعتصاب عمومی در مراکز کار، حمل و نقل و خدمات عمومی، دانشگاه‌ها و مدارس و کسبه و بازار برای روز ۱۲ اردیبهشت، روز جهانی کارگر، داده است.

حزب کمونیست کارگری قاطعانه از این فراخوان حمایت میکند و کلیه مراکز کارگری، بخش‌های مختلف خدمات، حمل و نقل، کسبه و بازار و دانشگاه‌ها و مدارس و همه مردم معترض را فرامیخواند که

در روز ۱۲ اردیبهشت دست به اعتراض و اعتصاب
بزند.

ما همچنین کلیه احزاب و سازمان‌های سیاسی و کلیه
نهادهای و تشکلهای کارگری و مردمی را به حمایت
از فراخوان اعتراض و اعتصاب عمومی در روز جهانی
کارگر فرامیخوانیم. فی الحال بخش‌های مختلف
بازنشستگان برای روز ۱۲ اردیبهشت فراخوان به
تجمع در تهران و شهرهای دیگر داده‌اند و بسیاری
از فعالین انقلاب زن زندگی آزادی از فراخوان
اعتصاب و اعتراض سراسری حمایت کرده‌اند.

حمله وحشیانه به زنان و حکم اعدام توماج صالحی
و خطر اعدام زندانیان سیاسی دیگر و از طرف دیگر

فقر و فلاکتی که گریبان اکثریت مردم را فرا گرفته است، در کنار دزدی‌ها و اختلاس‌های مفتخوران حاکم جامعه را از خشمی عمیق لبریز کرده است. همه جا فریاد مردم بلند است. زنان مقاومت میکنند، بازنشستگان در شهرهای مختلف تجمع میکنند و علیه اعدام و حجاب اجباری و علیه این وضعیت فلاکت‌باری که حکومت به جامعه تحمیل کرده است شعار میدهند، کارگران علیه دستمزدهای شرم‌آور دست به اعتصاب میزنند، دانشجویان به اشکال مختلف در اعتراض هستند، زندانیان اعتصاب میکنند و شجاعانه در مقابل ظلمی که به آنها و به جامعه میشود قد علم کرده‌اند، دادخواهان، جوانان، پرستاران، کشاورزان، کامیونداران، مالباختگان، کولبران و سوخت‌بران، نویسندگان، وکلا، هنرمندان

و ورزشکاران از این اوضاع به ستوه آمده و به اشکال مختلف خشم و اعتراضشان را نشان میدهند. در خارج کشور نیز بار دیگر هزاران نفر علیه اعدام و در حمایت از زنان به میدان آمده و تحرک تازه و قدرتمندی را در شهرهای مختلف جهان شروع کرده‌اند. در چنین شرایطی روز جهانی کارگر فرصتی است تا همه مردم، زنان و جوانان و همه مردم انقلابی متحد و یکپارچه علیه حکومت منفور و جنایتکار اسلامی، علیه مفتخوران و دزدان حاکم به میدان بیایند، اعتصاب و اعتراض کنند، زنان هر چه گسترده‌تر بدون حجاب به خیابان بیایند تا از هر طرف طفیلی‌های حاکم را محاصره کنیم.

حکومت در اوج بحران و شکاف‌های درونی دست و

پا میزند و هر سرکوب و جنایتش با اعتراض کوبنده
مردم مواجه میشود. با یک حرکت متحد و یکپارچه
در سراسر کشور به میدان بیاییم و ارگانهای
سرکوب حکومت را فلج کنیم. این فرصت تاریخی
را نباید از دست بدهیم.

دوشنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۳

۲۹ آوریل ۲۰۲۴

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال